

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118207281
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1118207281.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobcu: A., O. Z., M., L. X. B. A., XXX XX Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1 000 000 € s príslušenstvom, o určenie povinnosti žalovanej doručiť žalobcovi písomné prehlásenie obsahujúce aj ospravedlnenie žalovanej takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a** .
Súd žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 23.4.2018 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky na zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 1 000 000 € s príslušenstvom, zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanej Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky doručiť mu v petíte návrhu špecifikované prehlásenie obsahujúce aj ospravedlnenie žalovanej voči žalobcovi.

Žalobca aj napriek formulovanému petitu vo vzťahu len k žalovanému s označením Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní ako zástupcov za Slovenskú republiku označil aj sudcov Krajského súdu v Bratislave, sudcov Najvyššieho súdu, ako aj sudkyňu Okresného súdu Bratislava I.

2. Súd uznesením číslo konania 12C/10/2018-66 zo dňa 20.09.2019 ustálil, že za stranu žalovaného v konaní vystupuje Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

3. Žalobca si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ako aj nárok na doručenie prehlásenia žalovanou uplatnil voči žalovanej na tom skutkovom základe, že senát Krajského súdu v Bratislave, v zložení E.. E. D., ako predsedníčka senátu a E.. L. V., E.. C. R., ako členky senátu, rozhodol rozsudkom č. k. 28Cb 83/00-472 dňa 20.04.2011, ktorý rozsudok bol potvrdený senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zložení E.. Š. Š., ako predseda senátu a E.. C. J., E.. A. A., ako členkami senátu, rozsudkom č. k. 1Obo 45/2011, 1Obo 46/2011 zo dňa 15.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2011.

Žalobca v žalobe konštatoval, že v právoplatnom rozsudku krajského súdu sa nachádzalo množstvo difamačných tvrdení o osobe žalobcu. Z pomedzi viacerých, podľa názoru žalobcu, difamačných až klamlivých tvrdení žalobca uviedol, že v rozsudku boli použité tvrdenia, že žalobca, v procesnom postavení žalovaného, v prejednávanej veci krajským súdom spreneveril majetok žalobcu či už formou výstavby svojho rodinného domu, alebo bezodplatným postupovaním pohľadávok; vychádzajúc zo znenia článku XVI. Spoločenskej zmluvy mal žalobca, v procesnom postavení žalovaného, ukončiť svoju podnikateľskú činnosť obchodnej spoločnosti AES, po podpísaní spoločenskej zmluvy so žalobcom; a neodovzdaním dokladov potrebných pre zabezpečenie riadneho chodu obchodnej spoločnosti žalobcu, žalobca, v procesnom postavení žalovaného, závažným spôsobom porušil povinnosti uložené mu valným zhromaždením.

Žalobca v žalobe konštatoval, že neexistuje žiaden dôkaz o pravdivosti citovaných tvrdení o jeho osobe v rozsudku uvádzaných. Taktiež žalobca konštatoval, že JUDr. Bizoňová jeho žalobu v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava sp. zn. 12C 1/2012 zamietla bez prejednávania citovaných ohováraní, na základe nepravdivého tvrdenia, že k nesprávnemu úradnému postupu súdov nedošlo a tiež na základe tvrdenia, že žalobcom označené difamačné tvrdenia súdy prevzali z vyjadrení účastníkov konania a ich použitím v odôvodnení rozsudku krajského súdu a najvyššieho súdu nemohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave v senáte zloženom H. C. N., E. H. P., ktoré boli členkami senátu a predsedníčkou senátu E. L. J., v konaní vedenom pod sp.zn. 7Co 574/2015.

4. Žalobca si nárok voči žalovanej uplatnil v zmysle zákona číslo 514/2003 Z.z., čo uviedol vo svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 12.09.2019.

5. Žalovaná súdu dňa 25.10.2019 doručila písomné vyjadrenie k obsahu žaloby s tým, že vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k uplatneným nárokom titulom tvrdení uvádzaných v odôvodnení rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, keďže predmetné rozhodnutie bolo vydané dňa 20.04.2011 a žaloba bola súdu žalobcom doručená dňa 23.04.2018. Žalovaná zároveň namietla, že neexistuje zásah do osobnostných práv žalobcu z dôvodu, že žalobcom namietané výroky boli poňaté do rozhodnutia krajského súdu z dôvodu, že išlo o skutkové tvrdenia strany sporu žalobcu v danom konaní voči žalovanému - žalobcovi v prejednávanej veci. To, že súd tieto výroky žalobcu v pôvodnom konaní prevzal do odôvodnenia je len logické a zákonné. Odôvodnenie rozhodnutia súdu okrem právnej úpravy na základe, ktorej súd rozhoduje obsahuje aj tvrdenia strán sporu. Ide o podstatnú náležitosť odôvodnenia rozsudku. Súd je povinný vysporiadať sa s tvrdeniami strán sporu a teda je vylúčené, aby súd pri citovaní tvrdení strán sporu zasiahol do osobnostných práv žalobcu. Je nevýznamné, či tieto tvrdenia strany sporu naozaj boli pravdivé, alebo neboli pravdivé. Namietané rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave bolo potvrdené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR ako vecne správne, ako aj zákonné. Žalobcom namietané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nebolo zrušené ani napadnuté v dovolacom konaní. Platí preto zásada, že predmetné rozhodnutia sú zákonné a vecne správne, čo vylučuje, že ich obsahom bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu.

Žalovaná zároveň namietla nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní, v prípade, že by si žalobca uplatnené nároky voči žalovanej uplatňoval v zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka s poukazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 201/2007, sp. zn. 3Cdo 167/2012 uviedol, že pri ochrane osobnosti nemožno postupovať analogicky so zákonom číslo 514/2003 Z.z. a určiť ako pasívne vecne legitimovaný žalovaný subjekt štát. V tomto kontexte žalovaná poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 137/2007. Žalovaná taktiež vo vyjadrení konštatovala, že neexistuje zákonný predpoklad pre úspešné uplatnenie nároku, keďže žalovaná nie je totiž pôvodca žiadneho so žalobcom namietaných výrokov označených žalobcom v žalobe. Za zásah do ochrany osobnosti je zodpovedný vždy priamo pôvodca zásahu a to bez ohľadu na to, či pôvodca je alebo nie je orgánom verejnej moci. Vo vzťahu k výške uplatnenej nemajetkovej ujmy žalovaná uviedla, že zo žaloby nie je zrejmé, na základe akých skutočností a akým spôsobom sa zasiahlo do osobnostných práv žalobcu.

6. Žalobca súdu dňa 01.07.2020 doručil repliku s tým, že vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku žalovanou uviedol, že táto námietka je nedôvodná, keďže súdy Slovenskej republiky ohováranie žalobcu uvedené v rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zopakovali v rozsudkoch, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 28.03.2018. Žalobca sa taktiež nestotožnil s námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej a ani s námietkou nedostatku preukázania odôvodnenia uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči žalovanej. Žalobca v replike potvrdil, že si nárok voči žalovanej uplatňuje v zmysle zákona číslo 514/2003 Z. z.

7. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (§150 ods. 1,2 CSP). Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (§151 ods. 1,2 CSP). Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr,

ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§154 CSP).

8. Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 21.03.2022. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, svoju neprítomnosť ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 21.03.2022, žiadal, aby súd žalobe vyhovel. Pojednávania sa zúčastnila poverená zástupkyňa žalovanej, ktorá zotrvala na skutkových a právnych tvrdeniach uvádzaných vo vyjadrení k obsahu žaloby a žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol..

9. Podľa ustanovenia § 3 ods.1 písmeno d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (platného a účinného ku dňu 20.4.2011, kedy prvýkrát v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 28Cb83/00-472 boli zverejnené žalobcom namietané difamačné výroky) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods.1 písmeno a/ bod1. cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štát Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Súd v prejednávanej veci konal so žalovanou a to Slovenskou republikou zastúpenou Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

11. Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods.1 cit. zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia § 9 ods.1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia §9 ods.2 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 17 ods.1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa ustanovenia §17 ods.2cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia §17 ods.3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

12. Súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§191 ods.1,2 CSP). Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona (§215 ods.1,2 CSP).Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§216 ods.1CSP). Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté(§217 ods.1 CSP).

13. Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázať, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Žalobca sa žalobou domáhal zaplataenia nemajetkovej ujmy a doručenia prehlásenia zo strany žalovanej

na tom skutkovom základe, že v rozsudkoch žalobcom označených a citovaných v žalobe boli podľa vyjadrenia žalobcu uvedené difamačné tvrdenia zasahujúce do osobnej cti a dôstojnosti žalobcu. Žalobca v žalobe nejednoznačne špecifikoval, či nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a doručenia prehlásenia obsahujúceho aj ospravedlnenie žalovanou sa domáha titulom vydania nezákonného rozhodnutia orgánom verejnej moci, resp. titulom nesprávneho úradného postupu sudcov a súdov v žalobe označených pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z.,

Právne posúdenie veci je možné vymedziť ako činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu /vid' napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 7 Cdo 116/2011 zo dňa 28. mája 2012/. Žalobca nesúhlasil so skutkovými tvrdeniami uvádzanými žalobcom označenými sudcami v namietaných rozhodnutiach.

Súd má za to, že žalobca nepreukázal, že ním označení sudcovia v súdnych konaniach žalobcom označených vydali nezákonné rozhodnutia, respektíve by sa dopustili nesprávneho úradného postupu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého sudca je predstaviteľ súdnej moci. Právomoc súdu sudca vykonáva na nezávislom a nestrannom súde oddelene od iných štátnych orgánov. Podľa §2 ods. 2 cit. zákona sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Podľa ustanovenia §2 ods. 3 cit. zákona sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom. Právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutý v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na základe návrhu súdu je pre súd záväzný. Podľa ustanovenia § 29a ods.1 cit. zákona za rozhodovanie nemožno sudcu ani príseďiaceho stíhať a to ani po zániku ich funkcií.

Súd na základe vykonaného dokazovania žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Súd zisťoval v konaní existenciu objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú jeho orgánmi Krajským súdom v Bratislave, Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ako následne aj Okresným súdom Bratislava I podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ktorej existencia predpokladá súčasné splnenie troch podmienok a to

1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, res. nemajetkovej ujmy vzniknutej na osobnostných právach poškodeného

2/nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu štátu

3 /príčinnú súvislosť medzi škodou / nemajetkovou ujmu/ a nezákonným rozhodnutím alebo nepravým úradným postupom.

V konaní neboli preukázané základné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za vznik uplatneného nároku žalobcom tak titulom vydania nezákonného rozhodnutia, ktoré by muselo byť pre nezákonnosť zrušené a ani titulom nesprávneho úradného postupu súdov, ktorý by sa ani prejavil, podľa ustálenej rozhodovacej činnosti súdov nemohol, keďže úradný postup súdov vyústil do vydania rozhodnutí, obsah ktorých žalobca namietal, ktoré boli v rámci odvolacieho konania preskúmané.

To, že strana sporu s obsahom rozsudku nesúhlasí, má právo brániť sa v civilnom konaní podaním riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku na súd vyššej inštancie, ktorý namietaný obsah rozhodnutia preskúma, resp. na Ústavný súd SR, ktorý preskúma ústavnosť vydaného rozhodnutia.

Žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie podmienok vzniku zodpovednosti žalovanej za ujmu na strane žalobcu, v dôsledku čoho súd žalovanú nezaviazal na náhradu nemajetkovej ujmy v prospech žalobcu a ani nezaviazal súd žalovanú na doručenie prehlásenia žalobcovi, obsahom ktorého bolo aj ospravedlnenie žalovanej.

Žalovaná sa premlčania uplatneného nároku nedovolala, keďže žalobca konštatoval, že ním kvalifikovaný zásah do jeho práv obsahom súdnych rozhodnutí došlo aj rozsudkom č.k. 12C 1/2012-156 zo dňa 29.4.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co 574/2015-180 zo dňa 28.3.2018, ktorým tiež malo, podľa názoru žalobcu, prísť k zásahu do jeho osobnostných práv, keďže súdy prevzali žalobcom napádanú argumentáciu Krajského súdu v Bratislave v rozsudku vydaného v konaní sp.zn. 28Cb83/00, ako aj Najvyššieho súdu SR v konaní venom pod sp.zn. 1Obo 45/2011. Rozsudok odvolacieho súdu bol žalobcovi doručený dňa 16.4.2018. Žalobca žalobu súdu doručil dňa 23.4.2018. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Súd o nároku na náhradu trov konania procesných strán rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, s poukazom na čl. 17 základných princípov CSP (princíp hospodárnosti konania), avšak žalovanej ako úspešnej procesnej strane nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalovanej trovy konania v súvislosti s vedením konania doposiaľ nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) / § 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania / § 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonaval navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci / § 365 ods. 1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej / § 365 ods. 2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania / § 365 ods. 3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.

V Bratislave dňa 21.3.2022